

Številka: 018-082/2024-4
Datum: 30. 7. 2024

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča, kot predsednika senata, ter mag. Zlate Jerman, kot članice senata, in Andraža Žvana, kot člana senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Cestni program 2024 v Občini Videm*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja ASFALTI PTUJ d.o.o., Žnidaričevo nabrežje 13, Ptuj (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Občina Videm, Videm pri Ptuj 54, Videm (v nadaljevanju: naročnik), dne 30. 7. 2024

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugodi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o zavrnitvi vseh ponudb*«, št. 430-06/2024-11 z dne 7. 6. 2024.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 1.000,00 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude pa skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila.

Obrazložitev:

Naročnik po postopku naročila male vrednosti oddaja javno naročilo »*Cestni program 2024 v Občini Videm*«. Obvestilo o naročilu je bilo na portalu javnih naročil objavljeno dne 10. 5. 2024, pod št. objave JN003111/2024-SL1/01.

Dne 7. 6. 2024 je naročnik na portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o zavrnitvi vseh ponudb*«, št. 430-06/2024-11 z dne 7. 6. 2024, iz katerega izhaja, da je na podlagi petega odstavka 90. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v

nadaljevanju: ZJN-3) zavrnil vse prejete ponudbe zaradi napak v razpisni dokumentaciji (tj. dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila).

Vlagatelj je zoper naročnikovo odločitev o zavrnitvi vseh ponudb pravočasno, z vlogo z dne 14. 6. 2024, vložil zahtevek za revizijo. Uvodoma povzema potek postopka oddaje predmetnega javnega naročila ter vsebino izpodbijane odločitve in – ob sklicevanju na prakso Državne revizijske komisije – zatrjuje, da je izpodbijana odločitev neobrazložena. Naročnik je namreč v obrazložitvi slednje navedel le, da se je za zavrnitev vseh ponudb odločil zaradi napak v razpisni dokumentaciji. Takšna obrazložitev pa je pavšalna in nekonkretizirana, saj ne obsega podrobnih razlogov, kot tudi ne jasnih in konkretno navedenih odločilnih dejstev, na podlagi katerih je naročnik izpodbijano odločitev sprejel. Dalje naročnik v obrazložitvi izpodbijane odločitve ni pojasnil, zakaj in kako je potrebno spremeniti dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, kakor tudi ne, zakaj je potrebno dokumentacijo povabila ustrezno popraviti ter izvesti nov postopek naročila male vrednosti. Navedeno pa pomeni, da v morebitnem ponovljenem postopku ne bo mogoče preveriti, ali so v konkretnem primeru podane bistveno spremenjene okoliščine kot obligatorni pogoj, ki mora biti izpolnjen, da lahko naročnik za isti predmet izvede nov postopek javnega naročanja. Ker se okoliščine niso bistveno spremenile, niti jih naročnik v izpodbijani odločitvi ni navedel, vlagatelj meni, da je razlog za zavrnitev vseh ponudb navidezen. V tej zvezi je treba izpostaviti tudi vsebino razpisne dokumentacije za javno naročilo male vrednosti z naslovom »*Cestni program 2023 v Občini Videm*«. Pri pregledu in primerjavi obeh razpisnih dokumentacij (tiste iz leta 2023 in tiste iz leta 2024) gre ugotoviti, da sta slednji v večjem delu identični, razlike so le pri zahtevi v zvezi z garancijo za resnost ponudbe in popisu del. Poleg tega naročnik preko portala javnih naročil ni prejel nobenih vprašanj ali očitkov, na podlagi katerih bi bilo mogoče sklepati, da razpisna dokumentacija ne omogoča oddaje ponudbe, niti ni prejel morebitnih predlogov za spremembo razpisne dokumentacije; po drugi strani pa je naročnik prejel šest ponudb, kar kaže na to, da je konkurenca bila zagotovljena, razpisna dokumentacija pa je bila ponudnikom jasna. V kolikor bi bila ugotovljena tovrstna pomanjkljivost razpisne dokumentacije, vlagatelj dodaja, da Excelova datoteka »*Popis del*« vsebuje standardne postavke za izvedbo gradbenih del na prometnicah in ni imela predhodno definiranih nobenih formul, kar pomeni, da so lahko ponudniki prosto vpisovali cene, nenazadnje pa je naročnik na podlagi zastavljenega vprašanja navedeni dokument celo popravil, zato je po prepričanju vlagatelja (tudi) ta del razpisne dokumentacije brez napak, posledično pa naročnik nima osnove za argument, da obstajajo napake v razpisni dokumentaciji. Nadalje po zatrjevanju vlagatelja obstaja velika verjetnost, da prvouvrščena ponudba ni popolna. Vendar se je naročnik odločil, da bo te pomanjkljivosti zakril, zato je objavil odločitev o zavrnitvi vseh ponudb, iz katere je razvidno, da ni pregledal vseh prejetih ponudb, četudi bi jih – zaradi neobstoja podlage za zavrnitev vseh ponudb – moral, v kolikor pa bi pri tem ugotovil, da je prvouvrščena ponudba nepopolna, bi moral objaviti odločitev o izbiri, s katero bi javno naročilo dodelil vlagatelju. Ker je torej izpodbijana odločitev nezakonita, vlagatelj predlaga, naj naročnik oziroma Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo ugoditi in razveljavi odločitev o zavrnitvi vseh ponudb ter postopek oddaje predmetnega javnega naročila vrne v fazo pregleda in ocenjevanja ponudb, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Naročnik je s sklepom, št. 430-06/2024-13 z dne 2. 7. 2024, zahtevek za revizijo zavrnil in odločil, da vlagatelj sam nosi stroške postopka pravnega varstva. V obrazložitvi sklepa zatrjuje, da je v izpodbijani odločitvi izrecno navedel, da je v razpisni dokumentaciji napravil napake, zaradi katerih je moral (iz razlogov na svoji strani) vse prejete ponudbe zavrniti. Kot izhaja iz dokumentacije o javnem naročilu, je bila v zvezi s ponudbo najugodnejšega ponudnika ugotovljena napaka v popisih del, ki je bila posledica nezaklenjenih količin, poleg tega v obrazcu rekapitulacije ni bila pravilno nastavljena formula za seštevanje. Posledično je bila skupna ponudbena vrednost najugodnejšega ponudnika za cca. 53.000,00 EUR nižja od vlagateljeve, saj v ponudbi najugodnejšega ponudnika zaradi napake v popisih del v okviru rekapitulacije ni bil

zajet eden izmed odsekov. Glede na navedeno je naročnik ugotovil, da najugodnejši ponudnik zaradi napake pri pripravi popisov del ni mogel oddati dopustne ponudbe, enaka napaka pa verjetno obstaja tudi v ponudbah ostalih ponudnikov. Upošteva navedeno je treba ugotoviti, da ponudniki zaradi napake v razpisni dokumentaciji niso mogli oddati dopustne ponudbe, posledično pa mora naročnik napako v razpisni dokumentaciji (tj. v popisih del) ustrezno sanirati in postopek oddaje predmetnega javnega naročila ponoviti. Dalje naročnik v zvezi z revizijskim očitkom o neobrazloženosti izpodbijane odločitve navaja, da vlagatelj pri vložitvi zahtevka za revizijo ni ravnal z zadostno skrbnostjo in ni vpogledal v celotno dokumentacijo o javnem naročilu, saj bi bil sicer seznanjen z napakami v razpisu, na katere se sklicuje naročnik. Poleg tega je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila, da je Sodišče Evropske unije pri razlagi skupnostnega prava zavzelo stališče, da uživajo naročniki pri sprejemu odločitve o zaključku postopka oddaje javnega naročila brez izbire najugodnejše ponudbe širok preudarek, pri čemer iz evropskega prava javnih naročil ne izhaja zahteva, da bi morala biti takšna odločitev naročnika sprejeta zgolj izjemoma in/ali iz posebej upravičenih razlogov. Kot nadalje pojasnjuje Državna revizijska komisija, veljavni predpisi ne določajo posebnih kriterijev, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti, ali so naročnikovi razlogi za zavrnitev vseh ponudb utemeljeni, omenjeni kriteriji pa se niso izoblikovali niti v sodni praksi. Posledično ni mogoče kot neskladne s predpisi o javnem naročanju opredeliti nobene odločitve o zavrnitvi vseh ponudb, pri sprejemu katere so bila spoštovana temeljna pravila skupnostnega prava o javnem naročanju. V tej zvezi ne gre spregledati, da je naročnik v konkretnem primeru izrecno navedel, da je ponudbe zavril zaradi napak v razpisni dokumentaciji. Le tako bo namreč mogoče v ponovljenem postopku napake popraviti in omogočiti pridobitev dopustnih ponudb, hkrati pa zagotoviti tudi enakopravnost ponudnikov. Ob upoštevanju vsega navedenega zahtevku za revizijo po mnenju naročnika ni mogoče ugoditi.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 8. 7. 2024 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je pravočasno, z vlogo z dne 10. 7. 2024, opredelil do navedb naročnika iz sklepa o zavrnitvi zahtevka za revizijo. V vlogi vztraja pri pravovarstvenem predlogu in vseh očitkih ter dokazih iz zahtevka za revizijo, poleg tega pa se dodatno opredeljuje do posameznih naročnikovih navedb. Med drugim zatrjuje, da mora naročnik že v odločitvi o zavrnitvi ponudb navesti vse razloge za sprejeto odločitev oziroma, drugače povedano, izpodbijane odločitve ne more utemeljevati z razlogi, ki jih ni navedel že v izpodbijani odločitvi, saj bi bilo vlagatelju s tem onemogočeno učinkovito uveljavljanje pravnega varstva. Medtem ko je v konkretnem primeru izpodbijana odločitev pavšalna in nekonkretizirana, se naročnik v sklepu o zavrnitvi zahtevka za revizijo sklicuje na napake zaradi nezaklenjenih količin in nepravilno nastavljene formule za seštevanje v oddelku rekapitulacije. Navedeno pa predstavlja nove razloge za izpodbijano odločitev, ki jih naročnik v slednji ni navedel, posledično pa so ti razlogi neupoštevni.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu, zlasti izpodbijane odločitve o zavrnitvi vseh ponudb, ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija na podlagi pregleda spisovne dokumentacije uvodoma ugotavlja, da je naročnik v konkretnem primeru prejel šest ponudb, ki jih je z odločitvijo, št. 430-06/2024-11 z dne 7. 6. 2024, zaradi razlogov na svoji strani zavril.

V obravnavanem primeru je med vlagateljem in naročnikom spor o zakonitosti navedene odločitve o zavrnitvi vseh ponudb.

Pravno podlago za sprejem odločitve o zavrnitvi vseh ponudb predstavlja peti odstavek 90. člena ZJN-3, ki določa, da lahko naročnik na vseh stopnjah postopka po izteku roka za odpiranje ponudb zavrne vse ponudbe. Če je naročnik zavrnil vse ponudbe, mora o razlogih za takšno odločitev in o tem, ali bo začel nov postopek, obvestiti ponudnike ali kandidate. Kadar izvaja naročnik postopek javnega naročanja, v katerem objavi povabilo k sodelovanju, mora navedeno odločitev objaviti na portalu javnih naročil in, če je to glede na vrednost ali predhodne objave primerno, v Uradnem listu Evropske unije. Kadar naročnik zavrne vse ponudbe, lahko izvede za isti predmet nov postopek javnega naročanja le, če so se bistveno spremenile okoliščine, zaradi katerih je zavrnil vse ponudbe.

Kot v dani zadevi pravilno izpostavlja naročnik, je Državna revizijska komisija že v več odločitvah, v katerih je obravnavala zakonitost naročnikove odločitve o zavrnitvi vseh ponudb, opozorila na prakso Sodišča Evropske unije. Slednje je pri razlagi skupnostnega prava navedlo, da naročniki ob sprejemu odločitve o zaključku postopka oddaje javnega naročila brez izbire najugodnejše ponudbe ali začetku novega postopka uživajo širok preudarek, pri čemer evropsko pravo javnih naročil ne zahteva, da bi naročniki takšno odločitev smeli sprejeti le v izjemnih primerih ali na podlagi posebej upravičenih razlogov (prim. zadevi št. C-27/98, točke 23, 25 in 33, ter št. C-244/02, točka 29). Sodišče Evropske unije je pri tem opozorilo, da morajo naročniki pri preklicu javnega razpisa – kljub temu, da direktive s področja javnega naročanja, razen dolžnosti obveščanja, ne določajo nobenih posebnih pravil, ki bi se nanašala na vsebinske ali formalne pogoje za sprejem take odločitve – spoštovati temeljna pravila prava Evropske unije, še posebej načela, vsebovana v Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki zadevajo svobodo ustanavljanja in svobodo opravljanja storitev (zadeva št. C-92/00, točka 42). Naročnik sme vedno prekiniti postopek oddaje javnega naročila in ga zaključiti brez izbire najugodnejše ponudbe, celo v primeru, če je do nemožnosti izbire prišlo zaradi napake naročnika, pod pogojem, da je takšna odločitev sprejeta ob spoštovanju temeljnih pravil skupnostnega prava o javnem naročanju, zlasti načela enake obravnave (zadeva št. C-244/02, točka 36). Četudi so bila predstavljena stališča Sodišča Evropske unije podana v času veljavnosti Direktive 2004/18/ES, pa drugačnega zaključka ni napraviti niti na podlagi sedaj veljavne Direktive 2014/24/EU, ki je bila v pravni red Republike Slovenije prenesena z ZJN-3 (drugi odstavek 1. člena ZJN-3).

Ob upoštevanju navedenega gre pritrčiti naročniku, da veljavni predpisi ne določajo posebnih kriterijev, po katerih bi bilo mogoče presojeti utemeljenost oziroma dopustnost razlogov za zaključek postopka javnega naročanja brez oddaje javnega naročila, tovrstnih kriterijev pa ni izoblikovala niti sodna praksa. Navedeno posledično pomeni, kot to pravilno navaja tudi naročnik, da ni mogoče kot neskladne s predpisi o javnem naročanju opredeliti pravzaprav nobene odločitve o zavrnitvi vseh ponudb, pri sprejemu katere so bila spoštovana temeljna pravila skupnostnega prava o javnem naročanju. Presoja zakonitosti naročnikove odločitve o zavrnitvi vseh ponudb zato v revizijskem postopku obsega zlasti preverjanje, ali je naročnik pri sprejemu izpodbijane odločitve ravnal v skladu s temeljnimi pravili skupnostnega prava o javnem naročanju, predvsem, ali je naročnik morebiti ravnal netransparentno in diskriminatorno oziroma je ponudnike obravnaval neenakopravno.

V tej zvezi vlagatelj v obravnavanem primeru (med drugim) zatrjuje, da je izpodbijana odločitev o zavrnitvi vseh ponudb neobrazložena, saj naj bi jo naročnik utemeljil (zgolj) z navedbo pavšalnih in nekonkretiziranih razlogov.

Državna revizijska komisija v zvezi z vprašanjem obrazloženosti odločitve o zavrnitvi vseh ponudb pojasnjuje, da mora naročnik v skladu s petim odstavkom 90. člena ZJN-3 ponudnike obvestiti o razlogih za sprejem odločitve o zavrnitvi vseh ponudb, kar je treba po presoji Državne revizijske komisije razlagati na način, da mora naročnik razloge za sprejem omenjene odločitve navesti že v odločitvi sami. Le s takšnim ravnanjem lahko namreč naročnik zagotovi transparentnost javnega

naročanja (6. člen ZJN-3) kot minimum uresničitve načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3), posledično pa tudi možnost uveljavljanja učinkovitega pravnega varstva.

Čeprav ZJN-3 ne določa natančnejših kriterijev za ugotavljanje zadostnosti oziroma ustreznosti vsakokratne obrazložitve odločitve o zavrnitvi vseh ponudb, pa je slednje skozi svojo prakso izoblikovala Državna revizijska komisija. V skladu s prakso Državne revizijske komisije (prim. npr. odločitve v zadevah, št. 018-134/2017, 018-218/2017 in 018-034/2020) mora odločitev naročnika vsebovati jasne ter nedvoumne razloge, da se lahko ponudniki seznanijo z utemeljitvijo odločitve, preverijo njeno pravilnost oziroma zakonitost ter po potrebi v postopku pravnega varstva zaščitijo svoje pravice. Četudi ni nujno, da bi bila obrazložitev odločitve vseobsežna, torej takšna, da bi zajemala prav vse podrobnosti posameznih razlogov, na podlagi katerih je naročnik sprejel odločitev o zavrnitvi vseh ponudb, pa mora obsegati jasno ter konkretno navedbo odločilnih dejstev, ki tvorijo pravno in dejansko podlago naročnikove odločitve. Razlogi za odločitev morajo biti pri tem konkretizirani do tolikšne mere, da lahko ponudnik v morebitnem postopku pravnega varstva navede vsa relevantna dejstva in predloži dokaze, s katerimi dokazuje, da naročnikovi razlogi za sprejeto odločitev niso utemeljeni, odločitev o zavrnitvi vseh ponudb pa da zato ni zakonita.

V obravnavanem primeru je naročnik v obrazložitvi izpodbijane odločitve (med drugim) navedel:

»/.../.

Tekom pregleda ponudb je naročnik sprejel odločitev, da postopek prekine in izvede po pravnomočnosti odločitve o zavrnitvi vseh ponudb nov postopek naročila male vrednosti. Za zavrnitev vseh ponudb se je naročnik odločil zaradi napak v razpisni dokumentaciji. Naročnik bo dokumentacijo povabila ustrezno popravil in izvedel nov postopek naročila male vrednosti v skladu z ZJN-3.

S tem je odločitev naročnika obrazložena.«.

Državna revizijska komisija na podlagi preučitve obrazložitve izpodbijane odločitve ugotavlja, da je naročnik v konkretnem primeru kot (edini) razlog za zavrnitev vseh ponudb navedel (zgolj) »napake v razpisni dokumentaciji«, o navedenem pa se sicer strinjata tudi stranki postopka. Ob dejstvu, da naročnik na nobenem mestu v izpodbijani odločitvi omenjenih napak ni konkretiziral in ni določneje pojasnil, katere konkretne napake v razpisni dokumentaciji naj bi po njegovem mnenju v obravnavanem primeru utemeljevale zavrnitev vseh ponudb, po presoji Državne revizijske komisije ne more biti dvoma, da je razlog, s katerim naročnik utemeljuje odločitev o zavrnitvi vseh ponudb, splošen, pavšalen in nekonkretiziran.

Državna revizijska komisija ob ugotovljenem dodaja, da iz navedb naročnika, podanih v sklepu o zavrnitvi zahtevka za revizijo, sicer izhaja, da so z »napakami v razpisni dokumentaciji« mišljene nepravilno nastavljena formula za seštevanje v obrazcu rekapitulacije ter napake v popisih del (kot posledica nezaklenjenih količin). Ker pa naročnik izpostavljenih navedb ni podal v izpodbijani odločitvi, temveč (prvič) šele v postopku pravnega varstva, so te navedbe prepozne in zato neupoštevne, posledično pa se Državna revizijska komisija do njih ni vsebinsko opredeljevala. Enako kot vlagatelj v postopku pravnega varstva po tem, ko naročnik že odloči o zahtevku za revizijo, praviloma ne sme navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov (šesti odstavek 29. člena ZPVPJN), tudi naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo (torej v postopku pravnega varstva) ne sme navajati novih razlogov za utemeljitev odločitve o (ne)oddaji javnega naročila, ki jih ni navedel že v izpodbijani odločitvi sami, s tem pa tudi ne konkretizacije teh razlogov, saj bi bilo vlagatelju posledično onemogočeno učinkovito uveljavljanje pravnega varstva.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da je treba v konkretnem primeru pri razreševanju (med strankama nastalega) spora glede obrazloženosti izpodbijane odločitve upoštevati zgolj razlog »napak v razpisni dokumentaciji«, kot je bil ta naveden v izpodbijani odločitvi. Ker je po presoji Državne revizijske komisije ta razlog splošen, pavšalen in nekonkretiziran, Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagateljeva navedba o neobrazloženosti izpodbijane odločitve utemeljena.

Četudi se, kot že pojasnjeno, od naročnika ne zahteva, da razloge za zavrnitev vseh ponudb utemelji do potankosti, pa se po drugi strani vendarle pričakuje, da jih navede jasno in konkretno oziroma določno do te mere, da je ponudnikom in Državni revizijski komisiji omogočen preizkus njihove zakonitosti. (Ustrezna) obrazložitev razlogov za zavrnitev vseh ponudb je nenazadnje pomembna tudi z vidika ugotavljanja bistveno spremenjenih okoliščin, ki predstavljajo pogoj za izvedbo novega postopka javnega naročanja za isti predmet javnega naročila (zadnja poved petega odstavka 90. člena ZJN-3), za katerega je naročnik, kot to navaja vlagatelj in izhaja iz pregleda izpodbijane odločitve, v izpodbijani odločitvi že napovedal, da ga namerava izvesti.

Ob dejstvu, da je seznanitev ponudnikov z razlogi za zavrnitev vseh ponudb dolžnost, ki jo naročniku nalaga ZJN-3 (peti odstavek 90. člena navedenega zakona), naročnik v dani zadevi ne more uspeti z navedbo, da vlagatelj pri vložitvi zahtevka za revizijo ni ravnal z zadostno skrbnostjo in ni vpogledal v celotno dokumentacijo o javnem naročilu, saj bi bil sicer seznanjen z napakami v razpisu, na katere se sklicuje naročnik. Ni namreč na ponudnikih, da na podlagi pregleda dokumentacije o javnem naročilu ugibajo o morebitnih razlogih za naročnikovo odločitev o zavrnitvi ponudb; nasprotno, naročnik je v skladu ZJN-3 tisti, ki mora ponudnike seznaniti z (jasnimi in konkretnimi) razlogi navedene odločitve.

S tem, ko naročnik navedene dolžnosti v konkretnem primeru ni izpolnil in odločitve o zavrnitvi ponudb ni obrazložil z navedbo jasnih in konkretnih razlogov, je po presoji Državne revizijske komisije kršil peti odstavek 90. člena ZJN-3 in načelo transparentnosti javnega naročanja iz 6. člena ZJN-3 (s katerim se zagotavlja preglednost oddaje javnih naročil). Posledično ponudnikom ni bila dana možnost (ustrezne) seznanitve z razlogi za zavrnitev vseh ponudb, organu pravnega varstva pa ni bil omogočen preizkus zakonitosti izpodbijane odločitve, s tem pa tudi ne vlagateljevih navedb, usmerjenih v utemeljevanje, da je razlog za zavrnitev vseh ponudb (zgolj) navidezen, do katerih se Državna revizijska komisija zaradi neobrazloženosti izpodbijane odločitve po vsebini ni mogla opredeliti. Ker je vlagatelj uspel že z navedbami o neobrazloženosti izpodbijane odločitve, obravnava navedb o domnevni navideznosti razloga za sprejem izpodbijane odločitve in neobstoju pravne podlage za zavrnitev vseh ponudb tudi sicer ne bi več mogla vplivati na sprejem drugačne odločitve Državne revizijske komisije. Ob dejstvu, da je naročnik v konkretnem primeru zavrnil vse ponudbe zaradi razlogov na svoji strani, posledično pa dopustnosti prejetih ponudb v izpodbijani odločitvi ni ocenjeval, se Državna revizijska komisija tudi ni opredeljevala do vlagateljevih navedb o domnevni nepopolnosti (pravilno: nedopustnosti; op. Državne revizijske komisije) ponudbe z najnižjo ponudbeno ceno na eni strani in domnevni dopustnosti vlagateljeve ponudbe na drugi strani.

Državna revizijska komisija je ob upoštevanju vsega navedenega zahtevku za revizijo ugodila in na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN razveljavila odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o zavrnitvi vseh ponudb*«, št. 430-06/2024-11 z dne 7. 6. 2024.

Skladno s tretjim odstavkom 39. člena ZPVPJN daje Državna revizijska komisija naročniku napotke za pravilno izvedbo postopka oddaje javnega naročila v delu, ki je bil razveljavljen. Ker je bila v konkretnem primeru (zaradi neobrazloženosti) razveljavljena naročnikova odločitev o zavrnitvi vseh ponudb, naj naročnik sprejme katero od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa. Naročnik naj bo

pozoren zlasti na to, da bo odločitev o (ne)oddaji javnega naročila, ki jo bo sprejel, obrazložil z navedbo jasnih, nedvoumnih in konkretnih razlogov, ki bodo omogočali preizkus zakonitosti sprejete odločitve.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo uveljavlja tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva, in sicer takse za predrevizijski in revizijski postopek, plačane v višini 1.000,00 EUR.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Ker je zahtevek za revizijo v konkretnem primeru utemeljen, je Državna revizijska komisija vlagatelju kot potreben priznala strošek takse, ki jo je vlagatelj plačal v višini 1.000,00 EUR (gl. dokument »*Pregled opravljenega plačila prek PRO SKB NET-a*«, datum plačila 13. 6. 2024).

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne priznala stroške v višini 1.000,00 EUR, ki mu jih mora naročnik povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude pa skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelju,
- naročniku,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.